Forskellige Stats-Nyheder

Wisconsin.

E. J. Lilly af West Surperior, som i 2 Aar har været i Statsfængslet i Waupun, fremsætter nogle meget alvorlige Beskyldninger mod Fængselsbestyrelsen, og han har fremlagt sine Klager for B. A. Buffington, Medlem af Legislaturen fra Eau Claire og Medlem af en Komission til Undersøgelse af Fængselsforholdene for et Aar siden. Lilly rejste umiddelbart efter sin Løsladelse til Madison og fremlagde sine Klager. Han paastaar for sit eget Vedkommende at være blevet moralsk og fysisk ødelagt i Fængslet. Han paastaar endvidere, at der i Fængslet drives Falskmønteri og at der fabrikeres Whiskey. Han har endel falske Mønter i sin Besiddelse, som han paastaar er lavede i Fængslet. Lilly paastaar at have faaet det Hverv af sine Medfanger at fremlægge Klagerne for Legislaturen. Fængslet er efter hans Paastand meget slet renholdt, kun naar der bliver anmeldt Besøgende eller Inspektion bliver der gjort rent. Fangerne er udsat for grusom Behandling ved at blive indsat i underjordiske Hvælvinger i Zero Vejr.

— Et fish hatchery vil iaar blive a bnet i Oshkosh, hvor man ogsaa vil forsøge at udklække black bass. Udklækningsanstalten vil blive aabnet i næste Maaned og man vil først begynde med Orretrogn.

— Fiskemarkedet har aldrig i sin Historie været saa livligt i Marinette som nu. Der betales saa meget som 12½ Cents pr. Pund for den simpleste Fisk.

— Til Johannesburg, Afrika, har Freeman & Sons Manufacturing Co., i Racine netop sendt to Jernbaneladsaf fine Varer. Det er første Gang, at der sendes Varer fra Racine til et saa langt bortliggende Land.

— „White Buffalo" (T. R. Roddy), som for nogen Tid siden blev valgt til Høvding for Winnebago Indianerne, er afrejst med sin Familie til Chicago, hvor han vil oprette en Handel med Indianer-Kuriositeter, af hvilke han ejer en stor Samling. Han vil ligeledes indrette en Indianer-Landsby paa Pariserudstillingen og har allerede gjort Forberedelser dertil. Mr. Roddy har altid levet mellem Indianerne og har udrettet mer end nogen anden Mand for at udbrede Civilisation og fredeligt Forhold mellem Stammerne.

— Ser af Racines Pioneerer er døde i Løbet af 24 Timer. James R. Browne, født i 1815, nedsatte sig i Wisconsin i 1848 og kom til Racine i 1858. Han havde mange offentlige Tillidshverv i Byen. — Nelson Gatliff var ved sin Død 83 Aar og nedsatte sig i Racine County i 1836. Han efterlader sig en Formue af $25,000. — Andrew Opdale havde boet i Racine i 50 Aar og lagde sig op en Formue af $10,000 som Seilmager. — Friar Terbush havde boet i Racine i 55 Aar og var 83 Aar gammel. — Joseph Janesky, ogsaa en gammel Settler, er død, 80 Aar gammel. — Daniel Bull kom til Racine i 1856 og var ved sin Død 71. Aar.

Minnesota.

Over 278 Vognladninger Katosler solgtes forleden paa Marledet i North Branch paa en Dag. Prisen varierede mellem 22 og 30 Cents pr. Bushel. De fyldte 28 Jernbanevogne og sendtes til Missouri, Texas og andre sydlige Stater.

Arbejdet paa den nye Dok ved Two Harbors maatte indstilles en femser Dage, medens Kulden var paa det værste.

— For et Par Uger siden blev en ung Dame fra St. James, Miss Jennie Stark, indlagt som Patient paa St. Peter Sindssygeanstalt. I forrige Uge besøgte hendes Fader Anstalten, og medens han var der, blev han pludselig rasende vanvittig og maatte indlægges som Patient. Wilhelm Stark er en anset og velstaaende Farmer, som ejer 200 Acres Land tæt ved St. James. Han har aldrig før vist Tegn til Sindssyge.

— Dr. A. J. Stone, Bylæge i St. Paul, blev Onsdag Aften bidt af en gal Hund. Da Doktoren den Aften naaede hjem til sit Hus paa Summit Avenue, mødte han paa Trappen en herreløs Hund, en saakaldt „Water Spaniel," skælvende af Kulde. Dr. Stone tog Hunden med sig ind i Spisestuen, og da den havde faaet varme sig lidt, forsøgte han at kærtegne den. Men idetsamme han nærmede sig, bed Hunden ham over Haandleddet og bibragte sin Velgører et smertefuldt Saar. Den assisterende Sundhedslæge, Dr. Price, som har lagt sig efter Studiet af Hundegalskab, blev tilkaldt, og han fandt snart, at Hunden led af Hydrophobia i den værste Form. Han gik derfor straks tilværks med at brænde Saaret ud. Imidlertid døde Hunden i Krampetrækninger. Dr. Price vil experimentere paa Kaniner med Virus fra Hundens Hjerne, og hvis det ogsaa derved kan paavises, at Hunden var gal, vil Dr. Stone ufortøvet begive sig til Chicagos Pasteur-Institut.

— I Freeborn County er der begyndt en ny Bevægelse for at standse Brug af berusende Drikke. Der er dannet en Forening, hvis Medlemmer forpligter sig til ikke at „traktere" eller friste nogen anden til at drikke ved at byde ham ind paa en Saloon for at give Drikkevarer. Medlemmer af Foreningen kan have saa meget Spirituosa i deres Hjem, som de ønsker, men de maa drikke det alene; tilbyder de andre deraf eller byder en Mand ind paa en Snaps i en Saloon, er de hjemfaldne til en Bøde paa $10. Organisationen er begyndt i Freeman og Pickerel Townships, men den breder sig med raske Skridt over hele Countyet. Foreningens Navn er Anti-Treating Society.

Illinois.

Fred. Mottler, som driver Bageri i Halsted St., Chicago stod i sit Bageri da Døren til Bageriet gik op og tre Mænd traadte ind. Uden videre Ceremonier greb de ham og bandt ham med Toug, som de havde med sig. Derpaa satte de Mottler i en Stol og fortalte ham, at det var hans Penge de ønskede, og det hurtigst mulig. Mottler var ogsaa kneblet, saa han ikke kunde tale, men han rystede paa Hovedet til Tegn paa, at han ikke var villig til at give op sine Penge. Knebelen blev fjernet; men Bageren sagde, at han ingen Penge vilde give dem. „Stik ham ind i Ovnen, saa han kan blive varmet op lidt," foreslog en af Røverne. Saa blev gjort; Mottler blev skubbet ind i den ophedede Bageroven. Heldigvis fik han den atter anbragte Knebel løs, og satte i et Hyl, som hans Hustru og to Politibetjente hørte, og saaledes blev han frelst i sidste Øjeblik. Røverne forsvandt. Bageren er dygtig medtaget, men vil komme sig.

— Rosa Schneider blev grebet medens hun prøvede at plyndre den i St. Mary katholske Kirke i Evanston opstillede Fattigbøsse. Rosa Schneider stak ned Strimler af klæbrigt Fluepapir for at fiske op Smaamønterne, men det lykkedes hende bare at sætte i Bevægelse den til Fattigbøssen knyttede Type-Allarmklokke og hun blev grebet af Kirkens Præst. Til ham fortalte hun, at hun for et Aar siden var kommet til Chicago for at ægte sin Kæreste, men han kom ikke. Hun fik Arbejde og ernærede sig selv, men for en Stund siden blev hun syg, kunde ikke arbejde, og nu havde hun ikke spist paa 24 Timer. Hun vil antageligvis blive sendt til „Home for the Friendless" i North Evanston.

— P. D. Armour har skænket $750,000 til „Armour Institute" til at anvendes til Skolens mest pressende Behov.

— I Ugen, som endte den 18de Februar, optegnede Sundhedsdepartementet i Chicago 604 Dødsfald. Det er flere end i nogen anden Uge i Byens Historie; det næststørste var i Ugen, som endte 21de Januar 1891. De fleste Dødsfald var blandt Folk over Middalderen, saaledes 145 blandt Folk over 60 Aar. Dette Tal er kun overgaaet en Gang før, nemlig i den nævnte Uge, da 153 Mennesker over denne Alder døde. Dødsaarsagerne var Lungebetændelse, Sygdomme i Nervesystemet og Komplikationer af Influenza.

N. Dakota.

Fred Douglas rømte fra Fargo til Hudson, Wis., og giftede sig i 1892. Aaret efter rømte han fra sin Hustru og Barn. Hans Hustru giftede sig med C. H. Stinson, efterat Douglas Moder havde fortalt hende, at han var død. Med den sidste Mand har hun tre Børn. Forleden fik hun et Brev fra Douglas, som viste, at han levede, og i Brevet forlanger han Penge for at bevare Hemmeligheden. Hun anlagde straks Skilsmissesag mod ham, fik den og giftede sig for anden Gang med Stinson, som er Elevator Agent i Arthur.

S. Dakota.

Postkontoret Gilbert i Aurora Co., er ifølge Ordre fra Washington, bleven lukket, og den Post, som før ankom dertil, vil herefter blive sendt til Robey, samme County.

— Ved Statsuniversitetet i Vermillion er der for Tiden 325 studerende, og dette Antal vil inden kort Tid forøges til 350. Den nyvalgte Præsident, Hr. Droppers, giver almindelig Tilfredshed, og Arbejdet gaar fremad i den ønskeligste Orden.

— Skarlagensfeber er udbrudt i Plankinton og Howard, og de offentlige Skoler i begge Byer er lukkede. Et Dødsfald indtraf fornylig i Howard, idet en lille Datter af Peter Olsen bukkede under for Feberen. Difterit er ogsaa udbrudt hos en Familie et kort Stykke Syd for Plankinton.

— Striden om Countysædet i Roberts County er endnu ikke tilende, uagtet Vælgerne ved sidste Høstvalg bestemte, at det skulde flyttes fra Wilmot til Sisseton. Folket i sidstnævnte By betalte desuden til Wilmot 1000 Dollars, for at ingen Modstand skulde gøres ved Overflytningen af Arkiverne, og alt synes at tyde paa, at den fleraarige Strid var tilende for alle Tider. Men nu kommer de mest interesserede Ejendomsbesiddere i Wilmot med Fordring paa Tilbageflytning, og Sagen herom er nu oppe for Distriktsretten i Webster.

Clinton, Ja.

Det er nu ikke saa længe siden, at „Danskerens" Læsere gjorte herfra. I Nr. 5 har vi jo en lille Artikel, der er undertegnet af (Rev.) N. H. Nyrop, som meddeler om Forholdet mellem hans og vor Virksomhed, hvad Lokale betræffer især. Og det ser ud til, at alt er paa det rene for hans Del. Men om alle deler hans Syn paa Sagen, det er vel næppe Tilfældet.

Hvad jeg saa gerne vilde, var at lade Blikket gaa tilbage paa den Tid, der er svunden og saa godt som jeg kan, og saa kort som jeg kan, give lidt til bedste for Læserne af Emanuels Menigheds Historie. Vi har nu ikke store Ting i det Ydre at prange med, men det kan desuagtet dog være, at det jeg vil meddele er værdt at høre og læse.

Først i halvfemserne nok i 1893— kom Past. Heede og virkede. Og det er vist ikke overdrevet at sige: Der er endnu velsignede Spor af hans Virksomhed den Dag i Dag. Efter ham kom en „Friprædikant" Phillipsen, der virkede her omkring otte Maaneder. Men denne Mand tog fat med Storm, og en ikke ringe religiøs Bevægelse i vækkende Retning fandt Sted. Mange kom til hans Møder, der holdte i en tyst Baptistkirke, som siden den Tid er blevne benyttet af Emanuels Menighed, indtil Methodisterne ved Nytaartid lejede den.

Nok er det, efter otte Maaneders Virksomhed forlod han Feltet og rejste til Danmark paa et længere Besøg. Det var i 1896.

Den Del af Folket, som han prædikede for, og som ikke vare rede til at gaa over til Baptisterne eller andre. Phillipsen var ombøbt — fik nu Besøg af Mænd fra deres egen Moderkirke i rette Tid ret før Phillipsen rejste. Mænd, der talte baade til Vækkelse og Opbyggelse. I denne Forbindelse kan jeg nævne Past. P. L. C. Hansen, den Gang Præst i Cedar Falls. Prof. P. Big og andre. At deres Besøg bidrog til, at der i Dag er en lille Menighed i Clinton, som staar i Samfundsforbindelse med „Den f. d. ev. luth. i Amerika," er nok de fleste af Vennerne enig om! Past. P. L. C. Hansen' første Besøg var nok i August 1896. De andres senere.

Imidlertid kom ogsaa Methodisterne og optog Virksomhed. (Rev.) N. H. Nyrop, der er Læserne bekendt fra No. 5 „En Misforstaaelse" kom her til engang om Maaneden. Han virkede ellers i Des Moines Iowa, hvor han havde en lille Menighed blandt Danske. Muligvis var Menigheden skandinavisk. Nu er han bosat i Clinton, og han vil vist ikke nægte, at det er ingen „Misforstaaelse," naar jeg gør den Tanke gældende at han trolig har virket for at faa kristelige Medlemmer af Emanuels Menighed til at besøge hans Møder og til at slutte sig til til Methodisterne.

Ogsaa Past. E. Prøvensen den Gang Student var kommen hertil, saa der fattedes ikke paa Arbejdere, fordi Phillipsen var rejst; kun det er at mærke sig at Virkemaaden blev ikke af den reformerte Art, hvor Past. Prøvensen fik lede den. Det var ham, der bidrog til, medens han endnu studerede, at Emanuels Menighed blev organiseret. Paa dens Kald blev han ordineret i Blair Nebr. i 1897 og tiltraadte straks sin Virksomhed som Menighedens Præst. Han tog Bopæl i Byen, men det blev snart ændret derhen, at han rejste til West Branch, en 75 Mil sydvest af Clinton, hvor han saa boede, til han rejste til sit nuværende Kald i Chicago, Ill. Men hvad han har været for det Folk, som han virkede blandt, skal jeg ikke gøre mig klog over, men saa meget ved jeg: Den gode Hyrde, Jesus, har velsignet hans Gerning. Og det er Sagen! I Maj 1898 holdt han sin Afskedsprædiken og rejste til Chicago,

Menigheden forsøgte, om end lille, i*) Forbindelse med West Branch d. ev. luth. Menighed, at kalde Præst, og Forsøget endte saa med at undertegnede, blev kaldet og tiltraadte Virksomheden i Oktober 1898. Og jeg tør sige, at jeg har været glad ved at gaa ud og ind i den lille danske Menighed i Clinton, og at jeg har høstet, hvor andre har saaet. Herren var der, før jeg kom, og han kom ind der ved de Mænd som Redskaber, som virkede der før jeg. Det er mig en Glæde at kunne aflægge dette Vidnesbyrd!

Den 6te Oktober 1898 holdt jeg min Tiltrædelses-Prædiken i den Tyske Baptistkirke, der ligger lige mod Maple Ave. i Vest, om Aftenen Kl. 7½. Det var ingen stor Skare, som var samlet, ligemeget, Sagen var stor: Sjæles Frelse, og vi mærkede, at Herren havde sin Gang blandt os. Vi blev nu ved at holde vore Møder der, den første Torsdag og Fredag før den 2de Søndag, og den 4de Søndag og paa følgende Onsdag i Maaneden, til vi blev overrasket med, at Kirken ikke længere stod til vor Raadighed i December 1898.

Menigheden, der i omkring 3 Aar, havde havt Brug af Kirken, og altid betalt sin Leje af den punktlig, kunde ikke forstaa, hvorledes det kunde hænge sammen. Methodisterne havde jo deres eget Lokale eller Kirke mellem 3de og 4 Ave., dog enkelte mente, det var vist dem, der havde lejet den. Jeg gik til den Mand, som var Trustees for Kirken og talte med ham, og han lovede at gøre alt for, at vi kunde beholde Kirken. De skulde da Møde om nogle faa Dage, og saa vilde han tale vor Sag.

Men naar Past. N. H. Nyrop i No. 5 af „Danskeren" oplyser, „at den gamle Mand havde i Sinde," at lukke Kirken for vor Menighed, og at han bad „ham to Gange ej at gøre det," saa maa her være noget helt andet end „En Misforstaaelse" bare. Noget mere maa der have været i hvert Fald. Den gamle Mand forstaar ikke det danske Sprog, og hvor fra skulde han saa vide, at „visse lutherske Præster.... havde banlyst*) og fordømt Baptisterne." Det maa være ham fortalt! Men hvem har gjort det? Ikke Folk i vor Menighed, Past. Grundtvigs Menighed, ikke Amerikanere! Hvem da? Haanden paa Hjærte, I skyldige, saa klares nok: En Misforstaaelse!

Hilsen til Læserne.

Eders

M. C. H. Rohe.

*Forbindelsen var ikke formel.

*Det er bare noget Snak. Ingen vil være med til at banlyse eller fordømme nogen.

Racine, Wis.

Den ærede „herværende Korrespondent" for „Danskeren" bedes erindre, at „Danskeren"s Spalter vist staa aabne for hvem som helst, der i Sømmelighed agte at skrive i Bladet. Det passer derfor mindre godt at agere Sognefoged, naar man mangler den fornødne Autoritet. Skriveren af nærværende undlod ikke at nævne „Vor Frelsers" Menighed i sin Meddelelse om Julebesøget i Kirkerne. Jeg skrev, „vore tre Kirker," og da jeg antager, at „Danskeren" særlig er Organ for „den for. Kirke," saa bliver „vore tre Kirker" da Emaus, Immanuels og Vor Frelsers, hvilken sidste, uden at staa i den for. Kirke dog betjenes af en af vore Præster. Meddeleren heraf finder sig slet ikke besøjet til at vedføje sit Navn — der er kendt af „Danskeren"s Redaktør — saa længe den ærede „herværende Korrespondent" saa godt skjuler sit.

— Forleden Søndag overraktes ved Pastor Andreasen Immanuels Menighed en dejlig stor Bibel lagt paa et Mæssingstativ. Det var en Gave fra Menighedens Kirkeraad og pryder nu Alteret.

— Kvinderne i Immanuels Menighed ere i Færd med at samle Penge sammen til en ny Prædikestol til Kirken.

— Vi faa Missionsmøder, vil Gud, fra Søndag d. 12te til og med Søndag den 19de Marts. Flere fremmede Præster ere indbudne. Begge Søndagene bliver der tre Gudsijenester og ellers hver Aften i Kirken.

Chicago Sydside.

Da et Par Blade omtaler Grevinde Schimmelmanns Møde som mislykket, vil jeg som Deltager skrive: det passer ikke.

De engelske Baptister havde frivilligt overladt Golgathas danske lutherske Menighed deres Kirke, som ogsaa hedder Golgathas (paa engelsk Calvary) Baptistkirke.

Omkring ved 500 Danske vare forsamlede for at høre Grevinden. Det var vistnok den største Kirkeforsamling der har været blandt Danskerne paa Sydsiden. Ogsaa Kollekten (47,37), som hun fik, tyder paa, at der var Folk og offervillige Hjerter tilstede.

Efter Oplæsning af Guds Ord talte Grevinden paa en hjertelig og indtrængende Maade til Forsamlingen, og de mange personlige Oplevelser i det daglige Liv sammen med Jesus Kristus i Omvendelse og Tro, og den jævne ligefremme Maade, hvorpaa hun vidnede om Jesus, fængslede Tilhørerne, saa man hørte den ene sige til den anden: „hvilken velsignet Aftenstund, gid Grevinden vilde komme igen."

Bevæget tror jeg ogsaa nok, at Grevinden lyttede til Pastor Nielsens Slutningsord, hvilke Ord af Kong David til Abigail ogsaa passede saa godt ved denne Lejlighed: „Lovet være Herren, som sendte mig dig imøde! Velsignet være du for din Forstandighed," — ja, det er hvad vi tillige med alle de fattige, fængslede, sultne og nødlidende Mennesker maa sige, vi sige Herren Tak som sendte os dig imøde og velsignet være du for din Forstandighed.

Gid vi kunde faa mange saadanne Møder.

En Deltager.

West Branch, Ja.

Vi nyder nu atter det gode af Solens varme Straaler. Vejene tør overalt og begynder at blive fedtede. Men ingen klager derover. Bliver det saadant ved, da kommer nok Foraaret tidlig. Dog er der nok en lille „kund Vinter" endnu for os her Syd. Vi venter i hvert Fald paa saadant nu ikke med Længsel af synderlig Styrke.

Flere Dødsfald har indtruffet. Kun et af dem var blandt os danske. Det var en Smed, der boede ikke saa kort herfra. Han blev desværre overkørt af et Tog. Konen staar tilbage med flere smaa Børn. Ellers har La Grippe været Aarsagen til flere Død.

En Enke i den danske Menighed her har holdt Sengen i flere Uger, og det har endnu ikke de bedste Udsigter med Helbredelsen. Sygdommen har, efter Lægens Mening sin Rod eller Aarsag i, at hun Gang paa Gang har overanstrængt sig. Det er ikke let at være Moder for mange smaa, om ogsaa mange har rakt en hjælpende Haand.

Et Par danske Familier er rejst herfra, som tidligere meddelt til det kolde Minnesota, men ingen har meldt sig i Stedet, saa det tynder iblandt den danske Befolkning.

For ikke længe siden havde vi Besøg af Past. N. Hansen. Men Vinteren var haard den Gang, saa Gudstjenesten var ikke bedst besøgt. Det er Tanken, at han vil gøre Besøget om, da det Hverv han har at udføre, kræver saa mange som muligt af Menighedens Medlemmers Nærværelse.

Af andre Besøg kan nævnes Kandidat Sørensen fra Nebr, men det blev alt for kort. Skønt havde det været, om han havde faaet Lejlighed til at aflægge et Vidnesbyrd. Ogsaa maa det nævnes at Mr. Jokumsen fra Cedar Falls har gæstet os. Han solgte Bøger.

Hilsen til Læserne.

X.

Latimer, Iowa.

Vi har haft to Bryllupper iblandt os, en i Hampton og en i Latimer. Førstnævnte Plads var det Ejler Hansen og Kristine Hansen, og sidstnævnte Plads William Williams og Emilie Ericksen. Pastor Kirkegaard forrettede Vielsen. Gratulerer!

— Fastelavns Mandag havde Kvindeforeningen foranstaltet en Fællesspisning i Skolen og Betalingen derfor skulde gaa til en Altertavle, som Kvindeforeningen agter at skænke Kirken. Eftermiddagen gik med Sang, Bøn og Tale. Sangkoret sang to flerstemmige Sange.

— Det er en voldsom Kulde vi har haft. Alle er enige om, at det er den koldeste Vinter de har oplevet med en saa stadig og vedholdende Frost.

— Jens Dixen, som er Missionær i Iowas østlige Kreds, af den forenede Kirke har været en Tur hjemme i Besøg. Nu for Tiden er han, saavidt jeg ved, i Cedar Falls.

— Hvorfor hører vi ikke noget fra „Unge Folks kristelige Missionsforening"s Aarsmøde enten i „Danskeren" eller „De Unges Blad?" Det plejer vi jo.

— Mrs. Jens Hansen er nu i god Bedring.

— Nu da Vejret er bleven mildere har Folk faaet travlt med at indsamle deres Majs, som har siddet i Marken i Vinter.

— Sidste Søndag var Pastor Kirkegaard i Thornton og af den Grund var der sidst Gudstjeneste her.

— Fredag den 24de Febr. skal vi have Menighedsmøde og alle Medlemmer burde give Møde, da vigtige Ting ligger til Forhandling.

De som selv ønske at overvinde Drukkenskabsvanen og de, som ønske at befri Venner fra samme afskyelige Sygdom, kan erholde et ufejlbart, uskadeligt og billigt Middel, der er bleven prøvet i 18 Aar. Det kan gives hemmeligt. Tusindvis ere blevne kurerede i sine Hjem. Brev med Frimærke besvares straks.

C. M. Alöensen,
Diron, Lee Co., Illinois.

Et 20-Dollars Elektrisk Belte og en Kasse med Sølvvarer for kun $2.95.

For en kort Tid vil jeg sende et af mine allerede velbekendte No. 4 Elektriske Belte med Rygapparater samt 6 elegante og ekstra gode sølvpletterede Bordknive, 6 sølvpletterede Gafler, 6 store Skeer og 6 Teskeer for den uhørte billige Pris af kun $2.95. Jeg garanterer mit Nr. 4 Belte til at være lige saa godt som noget Belte, der er solgt for 20 Dollars. Mit Belte har 3 store elektriske Batterier og vil give mere Lindring end nogen Medicin for saadanne Sygdomme som Gigt, Hovedpine, Nervøsitet, daarlig Fordøjelse, Mathed og alle andre Sygdomme, som stammer fra Urenhed i Blodet. Folk, som har Lungesygdom behøver ikke at sende efter Beltet, da et Belte hverken kan kurere eller hjælpe en saadan Sygdom. Sølvvarerne vil jeg garantere, at de kan ikke købes i nogen Store billigere end $5.50. Vi vil sende ovennævnte Varer med Ekspres C. O. D. til hvilkensomhelst Adresse i Minnesota, Wisconsin og Iowa, da kan De undersøge det hele paa Ekspreskontoret, og dersom De finder det at være det bedste Godtkøb De har set, saa betal Ekspres-Agenten $2.95 og Ekspressen. I modsat Fald kan De lade ham returnere det paa min Bekostning. Om De sender Penge med Ordren vil jeg sende Dem frit et Par ekstra gode Filt-Fodsaaler. Ordre fra andre end ovennævnte Stater maa medfølge $2.95, jeg sender da Fodsaalerne med Beltet og Sølvvarerne. Af hvert Belte, som jeg sælger til mine Landsmænd, vil jeg videre give 35 Cts. til den f. d. ev. luth. Kirkes Mission. Navnene paa alle, som sender efter Beltet og Sølvvarene skal den første i hver Maaned blive indsendt til Redaktøren af „Danskeren," som jeg tror vil publicere dem i hans ærede Avis. Samtidig skal Kvittering medfølge for udbetalte Penge til Missionen.

Send straks, dersom De er i Behov af et Belte.

Send alle Ordre til

H. C. Petersen,
Nelson,
Lock Box 166, Douglas Co.,
Minnesota.

* * *

Til Landsmænd i den f. d. ev. luth. Kirke i Amerika. Trænger nogen af eder til et elektrisk Belte, saa køb det af Mr. H. C. Petersen her i Nelson, saa faa I et godt Belte og endda en Præmie til, der er Pengene værd. Her er ingen Humbug i dette Avertissement.

Nelson, 1ste Januar, 1899.

Pastor P. J. Østergaard.

Udtog af Brev til „Danskeren," dateret Nelson, Minn., 1ste Febr., 1899: „Danskeren" Publ. Co., Neenah, Wis. Jeg har i Januar Maaned solgt 71 Belter til Abonnenter af „Danskeren." Halvdelen af 35 Cent af Belterne, som jeg sælger i Febr. Maaned, vil blive udbetalt til Pastor Langs Enke, og den anden Halvdel til den forenede Kirkes Mission.

Med venlig Hilsen, Deres

H. C. Petersen.

Jeg har i Januar solgt 71 elektriske Belter til Folk efter „Danskeren"s Avertissement. Jeg lovede 35 Cts. pr. St. til den forenede Kirkes Mission; det bliver for Januar $24.85, hvilke er afleveret til Pastor Østergaard.

H. C. Petersen.

Pengene ere modtagne med mange Tak til H. C. Petersen. Kvittering for samme vil følge i den forenede Kirkes Blade.

Pastor P. G. Østergaard.

Naaletræer der lever.

WEDGE NURSERY

Frugtræer der bærer.

Send for vor Katelog, der vil lære Dem, at vælge haardføre Træer for vort nordlige Klima. Send os en Liste af hvad de ønsker at plante, skrevet i det danske eller engelske Sprog

Wedge Nursery, Albert Lea, Minn